

En implementeringsstudie av ett svenskt projekt om barns rättigheter i Indien

Av: Frida Löfgren och Therese Svensson

VT- 11

Handledare: Bodil Rasmusson

Abstract

Authors: Frida Löfgren and Therese Svensson

Title: En implementeringsstudie av ett svenskt projekt om barns rättigheter i Indien.

Supervisor: Bodil Rasmusson

Assessor: Staffan Blomberg

The purpose of this paper is to explore possibilities to introduce and implement a Swedish project on young women's rights in an Indian context. What factors influence the implementation process? The questions we aim to examine are obstacles and enabling factors associated with the introduction and implementation of a Swedish project in an Indian context. We have introduced a Swedish project from Save the Children Sweden, named Ellen. The project is adapted for the Indian context and re-named Lalitha. The project has its foundation in The UN Convention on the Rights of the Child and aims to work with young women's rights. We have introduced the project to five women who previously lived in an orphanage. After the introduction the women became leaders for discussion groups and implemented Lalitha at the orphanage, where they previously lived. We have made an implementation study and investigated this phenomenon through semi-structured interviews. Our main result is that the enabling factors are different aspects of the participants understanding, ability and will. Obstacle factors are the Indian context, the societal structures that impede change.

Key Words: Implementation, understanding, ability, will, The UN Convention on the rights of the child.

Nyckelord: Implementering, förståelse, förmåga, vilja, barnkonventionen

Innehållsförteckning

1. Förord	5
2. Inledning	6
2.1 Problemformulering	7
2.2 Syfte och frågeställningar	9
2.3 Begreppet implementering	9
3. Kontexten	10
3.1 Indien	10
3.2 Barnhemmet	11
3.3 Organisationen	11
4. Bakgrund	12
4.1 Barnkonventionen	12
4.1.1 Barnkonventionen i Indien	12
4.2 Ellen/Lalitha	13
4.2.1 Introduktion av Lalitha	14
5. Tidigare forskning	16
6. Teoretiska utgångspunkter	18
7. Metod	22
7.1 Metodval	22
7.2 Kvalitativ forskning	22
7.2.1 Intervjuer	22

7.3 Urval och avgränsning	23
7.4 Bearbetning	24
7.5 Etiska principer och överväganden	24
7.6 Arbetsfördelning	26
8. Resultat och analys	27
8.1 Genomförande	27
8.2 Kontext	28
8.2.1 Ekonomiska klyftor	28
8.2.2 Kvinnans ställning	28
8.2.3 Barn i Indien	29
8.3 Förståelse, förmåga och vilja	31
8.3.1 Förståelse	31
8.3.2 Förmåga	34
8.3.3 Vilja	35
8.4 Implementering på olika samhällsnivåer	39
9. Avslutande diskussion	42
10. Referenslista	46
10. 1 Bilagor	50
Bilaga 1 Guldbrandssons checklista	50
Bilaga 2 Intervjufrågor till samtalsledarna, tillfälle 1	52
Bilaga 3 Intervjufrågor till samtalsledarna, tillfälle 2	53
Bilaga 4 Intervjufrågor till anställda inom organisationen	54

1. Förord

När vi i december 2009 började fundera över att skriva vår uppsats i Indien trodde vi aldrig att det var möjligt. Vi såg vilket enormt arbete som låg framför oss men insåg samtidigt hur värdefullt det skulle vara i slutändan. I skrivandets stund är vi i Indien och kan knappt tro att det är sant. Det har varit en lång resa för att nå hit och tack vare varandras stöd har vi inte gett upp vår dröm.

Vi vill börja med att tacka Rädda Barnens lokalförening i Lund samt Rädda Barnens Distrikt Skåne som möjliggjort denna resa. Vi vill framförallt tacka Anna Sandkull för Ditt stöd och uppmuntran från början till slut. Utan Dig hade vi inte fått denna otroliga upplevelse.

Vi vill även tacka organisationen i Indien för ett varmt mottagande och för den positiva respons som vi fått.

Ett stort tack till vår handledare Bodil Rasmusson som har visat stort engagemang och intresse för vår uppsats. Dina tips och råd har varit ovärderliga för oss. Vi är otroligt tacksamma för din hjälp.

Slutligen vill vi tacka varandra, Frida för din positiva inställning och din ihärdighet, Therese för din noggrannhet och målmedvetenhet. Vi kunde inte kompletterat varandra bättre.

2. Inledning

Genom vårt engagemang i Rädda Barnens lokalförening i Lund har vi fått möjligheten att introducera Rädda Barnens projekt Ellen i Indien. Projektet går ut på att samtalsledare (över 19 år) med särskild utbildning håller samtalsgrupper utifrån ett material baserat på Konventionen om barns rättigheter (barnkonventionen). Målgruppen är unga kvinnor i åldrarna 13-15. Syftet med projektet är att förebygga fördomar, betona alla människors lika värde samt stärka unga kvinnors självkänsla. Ellen har utarbetats i Sverige och därmed utifrån svenska förhållanden. Vi har således arbetat med att försöka anpassa materialet till indisk kontext, projektet har därmed fått ett nytt namn - Lalitha. Vi har introducerat projektet genom att utbilda fem samtalsledare i en stad i södra Indien och därefter studerat förutsättningarna för implementeringen av projektet. Vi har förberett oss under nästan ett år för att kunna fullfölja vår dröm – att med stöd från Rädda Barnen skriva vår C-uppsats i Indien om implementeringen av Lalitha.

Rädda Barnen är en organisation som arbetar både nationellt och internationellt med sin bas i barnkonventionen. Rädda Barnen är världens ledande oberoende organisation för barn och även en politiskt och religiöst obunden demokratisk folkrörelse som funnits i Sverige sedan 1919. Organisationen kämpar för barns rättigheter genom att väcka opinion och stödja barn i utsatta situationer – i Sverige och i åtta regioner runtom i världen (www.rb.se, 100920). Som volontär från Rädda Barnen blir man därmed en aktör i barnrättsrörelsen. Förhoppningen är att inspirera till genombrott för att uppnå omedelbar och varaktig förändring i barns liv. Samarbete med Indien har nu pågått i mer än 70 år. Den 1 april 2008 blev Save The Children India dessutom en oberoende medlem inom International Save The Children Alliance. I Indien arbetar man aktivt på alla olika nivåer för att genomföra bestående förändringar för de mest marginaliserade barnen. De områden som fokuseras är; skydd för barn, överlevnad för barn, utbildning samt katastrofarbete (www.savethechildren.in, 100929).

Ellen drivs varje år av hundratals kvinnor som leder samtalsgrupper för andra unga kvinnor på ideell basis. Projektet startades av Rädda Barnens lokalförening i Umeå och Luleå under våren 2001 på initiativ av Rädda Barnens ungdomsförbund. Det har sedan spridits och finns i dagsläget på ett flertal orter i Sverige. Att arbeta med unga kvinnors människovärde, demokratiska rättigheter samt ett liv med yttrandefrihet är ett arbete med grund i FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen). Genom media och andra

informationskällor har vi i västvärlden blivit uppmärksammade på samhällets förtryck mot barn och kvinnor i andra delar av världen och därmed insett vikten av att dela med oss av våra kunskaper om barnkonventionen. Det finns en mängd olika insatser att bidra med och att arbeta preventivt med unga kvinnor är en av dem.

2. 1. Problemformulering

Indien är ett land med stora klasskillnader vilket bidrar till marginalisering av stora grupper, däribland kvinnor och barn. Fattigdomen är utbredd och omfattande och därmed hamnar kvinnor och barn långt ned på samhällsstegen (Arnö, 2010). Kvinnan har en lägre ställning än mannen i samhället och ses som mindre värd och blir därmed ofta offer för våld och förtryck (Algvare, 1999). Indiska kvinnor är uteslutna på många sätt och har svårt att hävda sina rättigheter i samhället. Därför finns vissa svårigheter att arbeta med kvinnans rättigheter i Indien då det är ett land där kultur och tradition har ett stort inflytande. En annan svårighet är den låga utbildningsnivån och bristen på kunskap (*ibid.*).

Indien är det land som har högst barnadödlighet i världen, varje år dör ca 2 miljoner barn i landet. Dessutom finns en tredjedel av världens undernärda barn i Indien (Arnö, 2010). Barn kan ses som den mest utsatta gruppen eftersom hjälplösheten är stor och möjligheten att klara sig själv är liten. Insatser som har gjorts i form av exempelvis subventionerad mat har hjälpt marginellt. Det stora problemet ligger i de stora klass- och inkomstskillnaderna som finns i landet (*ibid.*).

De länder som ratificerat barnkonventionen har ett ansvar att implementera den i landet. I artikel fyra i barnkonventionen kan man läsa om alla medlemsländers gemensamma ansvar att förverkliga konventionen. Det ställs dock inte samma krav på utvecklingsländerna som på de rika länderna (Utrikesdepartementet, 2009). De fattiga länderna kan behöva hjälp utifrån. Sverige är ett av de länder som tagit på sig ansvaret att hjälpa till med spridning och implementering av barns rättigheter. I en värld som blir allt mer globaliserad spelar inte bara staterna en stor roll utan även organisationer, däribland frivilligorganisationer (Ahlbäck – Öberg & Rothstein, 2010).

Indiens regering ratificerade barnkonventionen 1992. Ratificeringen innebar att staten var tvungen att granska den nationella lagstiftningen för att anpassa den efter konventionen. Därför har den Indiska regeringen tillsatt en kommitté som arbetar med rapportering till FN

kring huruvida barnkonventionen implementeras i landet. Kommittén består av representanter från såväl regeringen, olika departementen och frivilligorganisationer såsom UNICEF. Trots att mycket har gjorts återstår ett flertal utmaningar för Indiens del (www.unicef.se, 101110).

Introduktion och implementering av ett svenskt projekt i en annan kultur med värderingar och traditioner som skiljer sig från de västerländska kan ses som en stor utmaning. Det är flera omständigheter som kan påverka möjligheterna att introducera de synsätt och värderingar som inryms i barnkonventionen. Implementering kan karaktäriseras som en dynamisk och föränderlig process och det är angeläget att göra fler studier kring implementering och dess komplexitet (Guldbrandsson, 2007 & Pressman & Wildarvsky, 1973). Det finns inte någon gemensam begreppsram för implementering och därav kan man dra slutsatsen att området är relativt utforskat (Gotham H, 2004 & Fixsen DL, 2005).

Det är många faktorer som påverkar förutsättningarna för implementering av en verksamhet av det slag som vi har introducerat. Det handlar om kontexten men framförallt aktörernas förståelse, förmåga och vilja. Med förståelse menas att mottagaren måste känna till och begripa innebörden av det som ska implementeras. Vidare definieras förmåga som aktörernas möjlighet att utföra det som ska implementeras, det kan i detta sammanhang t.ex. betyda tillgången till resurser. För att exemplifiera kan resurs liknas vid mottagarnas kvalifikationer såsom exempelvis utbildning vilket vi valt att fokusera på. Det måste finnas vissa kvalifikationer hos mottagarna och kvalifikationerna måste anpassas efter projektets art och mottagarens behov. Slutligen beskrivs vilja med utgångspunkt i aktörernas egenintresse, inställning och attityd (Vedung, 1998). Guldbrandsson (2007) poängterar att resultatet av försök till implementering även påverkas av relationen mellan sändare och mottagare av projektet. Man kan relatera implementering till olika hierarkiska implementeringsnivåer i samhället där alla nivåer är sammanlänkade, påverkar och upprätthåller varandra (Vedung, 1998 & Wickenberg et al. 2009).

Komplexiteten med implementering är tydlig. Det är uppenbart att en mängd faktorer ska samspela för att implementeringen ska bli lyckad. Guldbrandsson (2007) menar att det är ofattbart att implementering av nya metoder överhuvudtaget kan lyckas. Därmed har vi antagit utmaningen att undersöka möjligheten att implementera ett svenskt projekt i en indisk kultur.

2. 2. Syfte och frågeställningar

Syftet med vår uppsats är att undersöka möjligheterna att introducera och implementera ett svenskt projekt om unga kvinnors rättigheter i en indisk kontext. Vilka faktorer påverkar implementeringsprocessen? Genom att introducera Lalitha och undersöka hur projektet tas emot, vill vi beskriva och analysera faktorer som påverkar introduktionen av ett svenskt projekt i en indisk kultur. Våra frågeställningar är;

- Vad finns det för möjliggörande faktorer i samband med introduktion och implementering av ett svenskt projekt i en indisk kontext?
- Vad finns det för hindrande faktorer i samband med introduktion och implementering av ett svenskt projekt i en indisk kontext?

2.3. Begreppet implementering

Det finns ingen enhetlig definition av implementering utan begreppet kan tolkas olika beroende på sammanhang. Guldbrandsson (2007:9) presenterar följande definitioner:

- *En sammansättning specifika aktiviteter som har till syfte att få en ny metod eller ett nytt program med kända aspekter att bedrivas i ordinarie verksamhet.*
- *Aktiva och planerade ansträngningar för att en ny metod ska användas som ordinarie metod i en organisation.*
- *Införa och sätta i bruk nya idéer.*
- *Sätta upp och använda en metod i praktiken.*
- *Realisera, applicera eller sätta i verket, planer, idéer, modeller, normer eller policys.*

I rådande sammanhang utgår vi från följande definition; införa, realisera och utföra en rad aktiviteter vars syfte är att projektet ska bedrivas i verksamheten.

3. Kontexten

Det är viktigt att läsaren får en inblick i den kontext där studien genomförts. Nedan följer därför en beskrivning av Indien som land och dess utmaningar samt en kort beskrivning av den organisation som varit mottagare för av projekt Lalitha.

3.1. Indien

Indien har utvecklats från att ha varit ett fattigt land med jordbruk som främsta näring till ett land med växande ekonomi. Landet spelar nu en viktig roll i världsekonomin. Resultatet har dock blivit att de ekonomiska klyftorna blivit stora och utanförskapet omfattande (Payne, 2008). En stor del av Indiens befolkning lever i absolut fattigdom, hela 42 % (Arnö, 2010). Absolut fattigdom avser inkomster eller tillgångar under en viss bestämd, absolut nivå. En vanlig definition som används av bland annat världsbanken är en dagsinkomst understigande 1,25 dollar per dag. Faktum är att en tredjedel av världens allra fattigaste människor lever i Indien. Utbildningsnivån är låg och klasskillnaderna är stora. Samtidigt som den indiska ekonomin växer sig allt starkare lever en stor del av den indiska befolkningen under existensminimum. Indien står inför en stor utmaning då många människor dagligen mister sina liv på grund av bristande resurser (*ibid*).

Indien är ett land som präglas av kastsystem. Människor stämplas på grund av sin kasttillhörighet redan vid födseln och denna stämpling följer sedan med under hela livet. I den traditionella hierarkin står brahminerna och prästerna överst och daliterna – som kallas de oberörbara eller kastlösa – står längst ned. Yrken som anses smutsiga och förorenade har blivit daliternas. Varje jati är traditionellt sammankopplad med ett arbete som går i arv från generation till generation, och för daliterna innebär det bland annat skinnskötsel, skomakeri, latrintömning och gatusopning. Detta har lett till att daliterna har skiljts från det övriga samhället och att de därmed oftast är bosatta på sina egna gator i utkanten eller utanför byarna. De kan förvägras barberares och tvättares tjänster och serveras te i egna koppar. Trots att det enligt den indiska konstitutionen är förbjudet att särskilja människor på grund av oberörbarhet sker det än idag (Svalorna, odaterat).

3.2. Barnhemmet

Barnhemmet där implementeringen av Lalitha ägde rum, tillhör en organisation som verkar i södra Indien. Barnhemmet startades 1996 med 30 barn. Idag har Barnhemmet cirka elva platser för kastlösa unga kvinnor, 13-15 år, som av olika anledningar blivit förskjutna från sina familjer. Dessa elva unga kvinnor utgjorde målgruppen för vår introduktion av Lalitha. De unga kvinnorna boende på Barnhemmet går idag i närliggande byskolor på dagarna, därutöver råder brist på övriga aktiviteter.

3.3. Organisationen

Organisationen är en NGO (Non- governmental organisation) som arbetar med flera områden inom socialt arbete. Bland annat med att stärka kvinnans ställning i det indiska samhället vilket görs genom att anställa dem inom olika arbetsområden inom organisationen. Utöver detta arbetar de med hållbart ekologiskt jordbruk, mikro kredit program och politisk lobbying. Organisationen har nu funnits i 17 år och samarbetar med 82 andra NGO:s.

4. Bakgrund

4.1 Barnkonventionen

För att skydda barn och lagstadga barns rättigheter antogs barnkonventionen 1989 av FN:s generalförsamling. Det är ett internationellt juridiskt bindande dokument om mänskliga rättigheter för barn upp till 18 år. Barnkonventionen består av 54 artiklar utan inbördes rangordning. FN – kommittén menar ändå att de mest grundläggande principerna för konventionen finns i fyra artiklar. Dessa fyra artiklar är:

Artikel 2, vilken fastställer att alla barn har ett fullt och lika människovärde. Inget barn får diskrimineras utifrån bland annat kön, etnicitet, religion och funktionshinder. Ett barn får heller inte diskrimineras på grund av vårdnadshavares grupptillhörighet eller politisk åsikt. Konventionen innefattar därmed alla barn oavsett var de föds eller under vilka förhållande de växer upp.

Artikel 3, som uttrycker att barnets bästa bör komma i främsta rum. I alla åtgärder som rör barn ska barnets bästa vara den viktigaste aspekten.

Artikel 6, betonar barns rätt till liv vilket innebär att den kräver skydd för överlevnad och innefattar även barns rätt till utveckling. Barn ska också ha tillgång till hälso- och sjukvård, utbildning och acceptabel levnadsstandard. Barn ska också ha rätt till lek, vila och fritid.

Artikel 12, handlar om barns demokratiska rättigheter. Den betonar barns rätt till att göra sin röst hörd och att kunna påverka sin egen situation. Ytterst handlar denna artikel om att bli tagen på allvar och kunna påverka sitt liv och sin omvärld även om man inte har rösträtt (Utrikesdepartementet, 2009).

4.1.1. Barnkonventionen i Indien

Denna text är baserad på UNHCHR:s (Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights) senast publicerade Landrapport från 2004 om implementeringen av barnkonventionen i Indien (101110, www.unhchr.ch). En kommitté granskar Indiens implementering och denna rapport redogör för insatser och brister. Rapporten visar att barnkonventionen delvis implementerats genom åtgärder för barns rättigheter. Bland annat ges nu fri utbildning för barn upp till 14 år, insatser har gjorts för att minska antalet aborter på

flickfoster, konceptet självhjälsgrupper för kvinnor har utvecklats vilket i sin tur leder till mer rättigheter för barn, grundskolorna har gjorts tillgängliga och man har upprättat telefonhjälsplinjer för barn. Vidare har Indien problem med implementeringen bland annat på grund av den stora befolkningen, den utbredda fattigdomen, de stora ekonomiska klyftorna och de diskrimineringsattityder mot barn som är väl rotade.

Indien får kritik på grund av att stora delar av barnkonventionen implementerats dåligt eller inte alls. Därbland arbete kring icke diskriminering, födelseregistrering, tortyr, våld, barn med funktionshinder, barnarbete och hälsa. Kommittén föreslår åtgärder som ökad budget för implementeringen av barnkonventionen, ökat samarbete med NGO:s, tillgodose utbildningar i barnkonventionen för barn men också för professionella och religiösa grupper. Kommittén uttrycker en oro kring förtrycket mot flickor och barn från låga kaster. De menar att förtrycket mot flickan upprätthålls av religiösa traditioner, detta visar sig genom det låga antalet flickor som utbildar sig samt att de allra flesta slutar skolan efter 14 år. Det finns dessutom fortfarande fall av tidiga och tvingande äktenskap samt att flickans möjlighet till skilsmässa är liten (101110, www.unhchr.ch). Sammanfattningsvis kan man utläsa att Indien har mycket arbete kvar angående arbete med barnkonventionen.

4.2. Ellen/Lalitha

Ellen är det ursprungliga namnet på det projekt vi valt att kalla Lalitha vilket är ett vanligt namn i Indien. Vi föreställde oss att detta namn skulle väcka känslan av att materialet är skrivet till unga kvinnor i Indien. Det material som vi introducerat är en anpassad översättning till engelska av det svenska materialet. Nedanstående text baseras på det befintliga Ellen materialet från Rädda Barnens ungdomsförbund (2006). I Ellen talar man om betydelsefulla ämnen, såsom jämställdhet, fördomar och diskriminering, unga kvinnors rättigheter, vänskap och mobbning, rätten att göra sin röst hörd, kärlek och relationer samt existentiella frågor. Varje ämne behandlas med koppling till värderingsövningar och lekar vilka syftar till reflektion och uttryck. Detta med avsikt att bland annat:

- Förebygga fördomar gentemot andra kulturer och grupper.
- Betona alla människors lika värde oavsett klass och kön.
- Stärka unga kvinnors självkänsla.

Nedan presenteras Ellens utgångspunkter:

Jämställdhetsperspektivet och feminism; Ellen är delvis ett feministiskt projekt där feminismens innebörd är att kvinnor som grupp i samhället är underordnade män. Detta anses ur Ellens synpunkt vara fel och därmed arbetar man aktivt för att en förändring ska ske. Ellens mål är ett jämlikt och jämställt samhälle.

Antirasism; unga kvinnor har skilda erfarenheter och förutsättningar utifrån den bakgrund de har. Det finns andra förtryck än det som hänger samman med kön och sexualitet. Rasism kan vara ett minst lika stort hinder och Ellen kan därför karaktäriseras som ett antirasistiskt projekt.

Mot klasskillnader; Klasskillnader kan medföra att människor känner sig utestängda från gemenskapen i en grupp. Klass kan ha med en mängd faktorer att göra såsom, ekonomi, intressen, värderingar, stil, smak, politik. Ellens mål är att ingen ska känna sig utanför på grund av sin klassbakgrund.

Fördomsfrihet; Att vara ung och funktionshindrad kan innebära att man känner sig utanför. Det kan vara utanförskap i förhållande till skola, ungdomsgård eller till att affären inte är tillgänglig på grund av bristande anpassning av hjälpmedel. Det kan också vara så att man aldrig får sina erfarenheter beskrivna i tidningar och filmer eller att man inte förutsätts vara lika intresserade av kärlek eller sex som andra unga kvinnor. Ellens mål är att inkludera dessa unga kvinnors erfarenheter och undvika att de känner sig stigmatiserade på grund av sitt funktionshinder.

Empowerment; Empowerment innebär att ge andra styrka och redskap till att själva hantera sitt liv och sina problem. Det är inte meningen att någon utomstående ska lösa de unga kvinnornas problem, samtalsledarna kan däremot finnas som ett stöd och hjälpa de unga kvinnorna att själva hitta sin personlighet och sina styrkor. Detta förhållningssätt ska alltid prägla ledarnas förhållningssätt och metoder (Rädda Barnens ungdomsförbund, 2006).

4.2.1. Introduktion av Lalitha

Projektet inleddes med tre introduktionsdagar för de kommande samtalsledarna i Lalitha. Samtalsledarna var fem kvinnor som tidigare bodde på Barnhemmet. Idag studerar de på universitet. Inledningsvis handlade det om att bygga en relation med de blivande samtalsledarna. Vi presenterade sedan materialets innehåll, syfte och metod. Själva

introduktionen omfattades av värderingsövningar, teori, lek och samarbetsövningar. Introduktionen gick även ut på att kommunicera kring huruvida materialet var anpassat till den befintliga kunskapsnivån samt de kulturella skillnaderna mellan Sverige och Indien. Efter introduktionen var det samtalsledarna som skulle överta ansvaret för att implementera Lalitha på Barnhemmet. Vid denna tidpunkt, tog vi ett steg tillbaka. Det var nu de utbildade samtalsledarnas uppgift att leda samtalsgrupp som utgjordes av de unga kvinnorna boende på Barnhemmet. Under träffarna följde de Lalitha materialet och hade olika teman för varje träff. Hur projektet togs emot undersökte vi genom intervjuer med samtalsledarna och med tre anställda inom organisationen.

5. Tidigare forskning

När vi sökte efter tidigare forskning använde vi oss av både svenska och engelska sökord. De huvudsakliga sökorden var; *implementering, utvecklingsarbete, utvecklingssamarbete, hållbarhet*. Syftet med vår sökning var att få fram forskningsmaterial kring hindrande och möjliggörande faktorer vid implementering. Vi har sökt via Libris, den nationella sökkatalogen samt på ELIN, Lunds universitets sökkatalog.

Vårt huvudsakliga stöd av tidigare forskning har hämtats utifrån en forskningssammanställning av Karin Guldbbrandsson (2007) vid namn *Från nyhet till vardagsnytta – Om implementeringens mödosamma konst*. Författaren representerar Statens Folkhälsoinstitut och syftet med rapporten är att underlätta för folkhälsoplanerare, preventionssamordnare och andra med motsvarande uppgifter inom folkhälsoarbete som ibland ställs inför utmaningen att implementera nya metoder. Vi anser att rapporten är relevant i förhållande till vår uppsats även om den avhandlar frågor inom folkhälsoområdet. Vi har även använt oss av rapporten *Aid, Incentives and Sustainability – An Institutional Analysis of Development Cooperation* skriven av Ostrom (2002). Forskaren har på uppdrag av Sida beskrivit utvecklingsarbete och utvecklingssamarbete i förhållande till utsatta människor i utvecklingsländer

Guldbbrandsson (2007) menar att det är angeläget att förbättra kunskapsläget angående implementering. Hon hänvisar till Gotham H (2004) samt Fixsen (2005) vilka uppger att det inte finns någon gemensam begreppsram för implementering och därmed kan man anta att forskningsområdet är relativt outvecklat. Guldbbrandsson (2007) påtalar att det slutliga resultatet av en implementeringsprocess bestäms av interaktionen mellan de som vill introducera en ny metod, de som kan tänka sig att använda metoden, den nya metoden i sig och de omständigheter som råder under tiden för implementering. Det finns vissa gemensamma drag i sammanhang där implementering av nya metoder har fungerat bra. Grunddragen handlar om att den nya metoden ska vara relevant, ha relativt synliga fördelar och stämma med mottagarens värderingar. Den ska vara enkel att använda och kunna testas i en liten skala och anpassas till mottagarens behov (Yetton, Sharma & Southon, 1994 & Greenhalgh & Donaldson, 2005). Flera studier har påvisat att enbart information, utbildning eller träning inte med säkerhet leder till förändrat beteende. Dåligt material, inadekvat distribution av materialet, dåligt utbildad eller ointresserad personal, brist på stöd och

inadekvat utvärdering, minskar möjligheterna till framgångsrik implementering (Guldbrandsson, 2007). Robinson et al.(2006) och Whitelaw et al.(2006) har liksom ovan nämnda forskare belyst ämnet och menar att kunniga och intresserade sändare av förändringen är en viktig faktor för en lyckad implementering liksom prioritering från mottagarnas sida. En eldsjäl är inte tillräckligt för att en förändring ska ske, det krävs ett visst antal engagerade i förändringsarbetet. Whitelaw et al.(2006) betonar även vikten av anpassningsbarhet till lokala kontexter och praktiker.

Ostrom (2002) beskriver svårigheten gällande utförandet av arbetet då man först måste identifiera problematik som finns i förhållande till både mottagare och sändare av projektet. Om man bortser från detta moment finns det en risk att arbetet misslyckas eller rentav fårmotsatt effekt. Det genomgående budskapet i rapporten är att om inte viljan till förändring finns eller om eventuell problematik är oidentifierbar, riskerar man att inte kunna genomföra en förändring. Författarna menar vidare att sammankopplat med ovanstående problematik är de problem som kan uppstå i kommunikationen mellan strukturell och operationell nivå. Om viljan till förändring inte är tillräckligt stark inom någon av dessa nivåer kan detta bli ännu ett hinder. Författarna relaterar bland annat sin forskning till hur ett projekt i Indien gick till och vilka svårigheter som framkom. De menar att landets nationella styrning försvårar arbetet för biståndsorganisationer med att skapa hållbara förändringar på både nationell och lokal nivå. Vidare beskrivs Indien som ett land med korruptionsproblem vilket bidrar till svårigheter när det kommer till förändringsarbete (*ibid.*).

Det är uppenbart att det finns en mängd svårigheter i samband med implementering och med referens till Hogwood och Gunn (1997) och Beer, Eisenstat och Spector (1990) menar Guldbrandsson (2007) att man kan finna det häpnadsväckande att nya metoder kan implementeras överhuvudtaget

6. Teoretiska utgångspunkter

De flesta implementeringsteorier är nära förknippade med utvärdering. I denna studie finns det inte utrymme för utvärdering utan vi har valt att enbart studera implementeringsprocessen.

Avgörande faktorer i implementeringsprocessen är enligt Vedung (1998) *förståelse, förmåga* och *vilja*. Vi hänvisar till Pressman och Wildavsky (1973) som listar sju faktorer som kan verka som hinder i implementeringsprocessen. Slutligen har vi funnit stöd i Guldbbrandsson avhandling, *Från nyhet till vardagsnytta: om implementeringens mödosamma konst: en forskningssammanställning* (2007) och *Taking Child Rights Seriously* av Per Wickenberg et al. (2009).

Guldbbrandsson (2007:17) beskriver med stöd från Buse, Mays och Walt (2005) samt Meyer och Goes (1998) implementering som en process och inte en händelse. Detta på följande sätt: ”Implementeringsprocessen börjar med att någon får en idé om att en ny metod kan användas för att möta ett behov eller lösa ett problem. Idén kan ha sitt ursprung i den organisation där behovet uppträder, hos den som tillhandahåller den nya metoden, eller hos någon annan som både har uppmärksammat problemet och som känner till metoden. Idén presenteras och ett beslut fattas, i regel på hög nivå inom organisationen. Nästa steg handlar om planering, förberedelser och genomförande av de aktiviteter som krävs för att uppnå den faktiska förändring som eftersträvas. När den nya metoden har integrerats både praktiskt och organisatoriskt så sker utvärdering och lokala anpassningar genomförs, om det behövs...” Guldbbrandsson (2007:30) har dessutom framställt en lista på viktiga faktorer att tänka på för en lyckad implementering. Denna lista har vi haft med oss under vår vistelse i Indien och även funnit stöd i under utformandet av våra intervjuer, se bilaga 1.

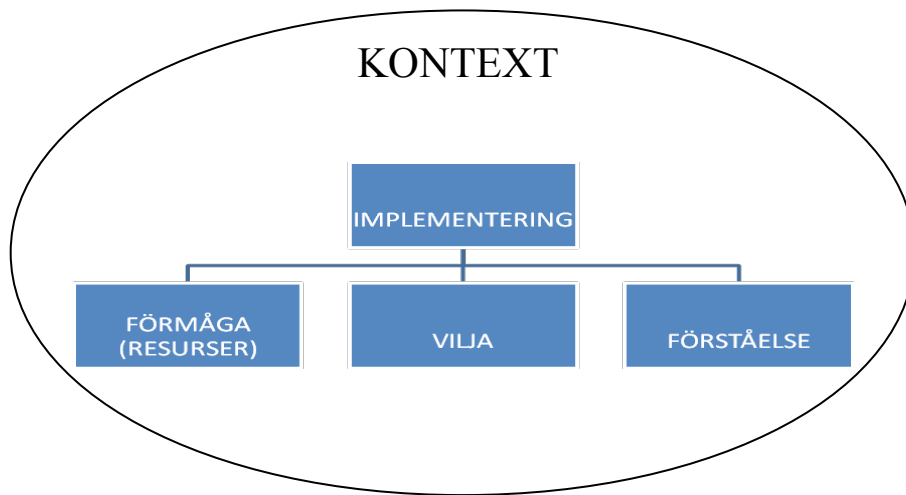
Man kan dela upp implementering i fyra hierarkiska implementeringsnivåer; myndigheter, mellanhänder eller interorganisatoriska nätverk, gräsrotsbyråkrater och brukarmedverkan (Vedung, 1998). Evert Vedung presenterar, som tidigare nämnt, tre faktorer, *förståelse*, *förmåga* och *vilja*, vilka anses vara avgörande för inblandade aktörer i samband med implementering. Det handlar om i vilken utsträckning aktörerna har förstått innebörden av implementeringen samt om de kan och vill göra verklighet av implementeringsbeslutet.

Vedung (1998) menar att aktörernas *förståelse* av insatsen har inflytande på implementeringens resultat. Innebörden av förståelse är att man måste känna till och begripa innebörden av vad som ska implementeras. Vidare menar författaren att förståelse är viktigt på alla fyra hierarkiska implementeringsnivåer. Om det inte finns förståelse, kommer det att påverka implementeringen och dess utfall. Den andra faktorn som påverkar implementeringsprocessen är aktörernas *förmåga* att utföra det som skall implementeras. Förmåga betyder i detta sammanhang resurs. För att exemplifiera kan resurs liknas vid kvalifikation. Det måste finnas vissa kvalifikationer hos mottagarna och kvalifikationerna måste anpassas efter projektets art och mottagarens behov. En anpassningsåtgärd kan vara i form av utbildning. Även om mottagarna är utbildade och att det finns tid, kan det vara brist gällande andra faktorer såsom pengar eller teknisk utrustning. Den tredje faktorn som påverkar implementeringen är aktörernas *vilja*. Vilja kan förklaras som aktörernas egenintresse, inställning och attityd (*ibid*).

Pressman och Wildavsky (1973) beskriver implementering som en föränderlig och dynamisk process. Det är många faktorer som ska sammanlänkas för att en implementering skall komma till stånd. De har listat sju hinder till varför en implementering inte kan möjliggöras;

- Projektet stämde inte med andra åtaganden.
- Man föredrog andra projekt.
- Man hade parallella åtaganden.
- Man var beroende av andra som inte upplevde projektet som särskilt viktigt.
- Ledarskapet var svagt och organisationen var inte tillräckligt bra.
- Projektet överensstämde inte med lagar och förordningar.
- Man hade för lite makt.

Implementering av ett projekt är beroende av många faktorer, bland annat dess kontext, samt de inblandade aktörernas förståelse, förmåga och vilja. Genom modell 1 vill vi tydligare illustrera vår utgångspunkt:

Modell 1.

För att illustrera vår teoretiska utgångspunkt vidare presenterar vi modell 2 från *Taking Child Rights Seriously* av Per Wickenberg et al. (2009) som tydligt visar de olika nivåerna och vilka faktorer som har betydelse när det gäller implementering av barns rättigheter i skolan.

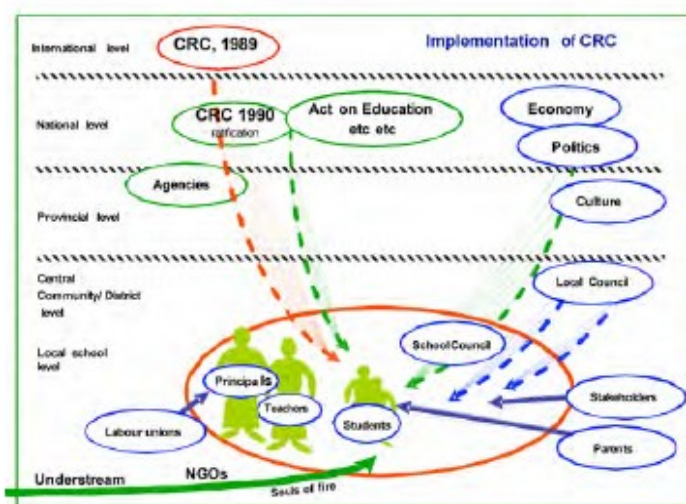

Figure 1. Implementation of CRC at three levels: National/State; Provincial/Regional, and Local School level (elaborated after Wickenberg, 1999/2004).

Modell 2.

I denna modell illustreras fyra nivåer; internationell, nationell, regional och lokal. Som tidigare nämnts delar Vedung (1998) på liknande sätt upp implementeringen i fyra nivåer; myndigheter, mellanhänder eller interorganisatoriska nätverk, gräsrotsbyråkrater och

brukarmedverkan. I denna studie kommer vi främst att fokusera på faktorer på lokal nivå, men det vore naturligtvis felaktigt att helt bortse från hur faktorer på andra nivåer påverkar. Alla nivåer är sammanlänkade, påverkar och upprätthåller varandra. Denna modell visar att det inte enbart är landets egen uppgift att implementera barnkonventionen utan att NGO:s spelar en stor roll, framför allt på lokal nivå. Hur implementeringen lyckas är beroende av landets ekonomi, politik och kultur. På lokal nivå har förhållningssättet till barnkonventionen från skolan och från föräldrarna betydelse (Wickenberg et al. 2009). Denna modell är användbar för oss utifrån att den tydliggör komplexiteten samt illustrerar nivåer och aktörer som kan ha betydelse för resultatet av försök till implementering av projekt och nya idéer.

Implementering av ett projekt står inte fristående ifrån den kontext som omgiver de aktiviteter som genomförs, utan är istället påverkad och beroende av sammanhanget på flera olika nivåer. Implementering av barnkonventionen på lokal nivå stannar i bästa fall inte där utan förändringsarbetet kan också tänkas sprida sig, uppåt i samhället och till andra delar av landet, slutligen kan det även sprida sig till andra länder i världen (Wickenberg et al., 2009).

7. Metod

7.1. Metodval

För att koppla vår frågeställning och teori till empirin var det viktigt att komma fram till *varför* det såg ut som det gjorde, eller *varför* resultatet blev som det blev. Mot denna bakgrund valde vi att använda oss av kvalitativ metod, semistrukturerade intervjuer. Indiska kvinnor är över lag ovana vid att uttrycka sina egna åsikter. Frågan ”vad tycker du?” var för dem till en början svår att uppfatta. Genom semistrukturerade intervjuer ville vi skapa en öppenhet och en möjlighet till uttryck. Detta är en av anledningarna till varför vi valde att använda oss av kvalitativ metod; för att kunna skapa intervjusituationer där klimatet var öppet och åsikter var välkomna (Svenning, 2005).

Vi var inte ute efter hårddata och kvantiteter utan ville istället försöka förstå och få en så sann bild som möjligt. Med kvalitativ metod får man inte ett resultat i form av struktur och kvantitet, istället vill man kunna förstå ett fenomen och få en nyanserad förklaring (Svenning, 2005). Genom kvalitativ metod hoppades vi kunna få en bättre förståelse och beskrivning av de intervjuades uppfattning (Larsson, Lilja & Mannheimer 2005).

Vi har inte haft som utgångspunkt att vårt resultat skulle vara av hög reliabilitet eller att alla delar i resultatet skulle gå att generalisera och användas i andra sammanhang. Vårt huvudsakliga mål med studien var att ge en bra bild av verkligheten och att ha en hög grad av validitet. Det ställs olika krav på kvalitativa och kvantitativa metoder, den förstnämnda har ofta ett större inslag av validitet medan det andra har ett krav på hög reliabilitet (Svenning, 2005).

7.2. Kvalitativ forskning

7.2.1. Intervjuer

Det finns många aspekter att ta hänsyn till när det kommer till formulering av en intervju. Hur är frågorna formulerade? Hur påverkar vi som intervjupersoner utifrån vår position? Språkliga svårigheter? Platsen för intervjun? (Kvale & Brinkmann, 2009). Om man har en genomarbetad intervju med väl genomtänkta frågor i en lämplig miljö kan intervjun ge information som annars är svår att nå, som t.ex. beträffande attityder, känslor och upplevelser.

Intervjuer kan ge en mycket målande bild av en människas verklighet (May, 2001). Under alla intervjutillfällen valde vi platsen med omsorg. Vi höll samtliga intervjuer på platser som var bekanta för intervjupersonerna dvs. där utbildningen ägde rum för samtalsledarna och på de anställdas kontor. Vi ansåg det väsentligt att miljön skulle vara lugn och trygg.

Vi valde att använda oss av semistrukturerade intervjuer då vi fann det väsentligt att den intervjuade skulle känna frihet att uttrycka sig, samt att vi ville kunna fördjupa oss i någon fråga som var intressant. Genom semistrukturerade intervjuer är detta möjligt, det ger en större frihet att gå något utanför ramen utan att vara irrelevant samtidigt som semistrukturen håller samtalet till temat (May, 2001). Vi ville att det skulle finnas ett visst utrymme för de intervjuade att vidga sina svar och prata om det som de själva tyckte var viktigt förutsatt att de höll sig till ämnet.

En viktig aspekt i en intervjusituation, är att förhålla sig till den uppenbara maktobalans som finns på flera plan. Den är svår att undvika men det är betydelsefullt att som forskare arbeta för att det ska bli en så jämn maktbalans som möjligt (Aspers, 2007). Utifrån detta är semistrukturerade intervjuer en fördel eftersom det inte är lika "tvingande" som strukturerade intervjuer, samtidigt som det ger den intervjuade mer frihet (May, 2001). Under intervjuerna upplevde vi att den semistrukturerade metoden var bra eftersom det gav oss frihet för uppföljningsfrågor om ämnen som de själva tog upp. Vi fick mer nyanser i informationen och samtalsledarnas intervjusvar såg alla olika ut. Under intervjuer med samtalsledarna använde vi oss av tolk för att undvika eventuella missförstånd. Vi anser denna aspekt som viktig då en del av kvinnornas engelska var bristfällig. Vi valde en kvinnlig tolk i ungefär samma ålder med hänsyn till motsättningarna mellan könen samt de hierarkiska strukturer som är tydliga i det indiska samhället.

7.3. Urval och avgränsning

Genom Rädda Barnen fick vi kontakt med organisationen och därmed de kvinnor vi valt att utbilda till samtalsledare och senare intervjuas. Det är också via Rädda Barnen som vi fått kontakt med de vi valt att intervjuas.

Stor del av vår målgrupp var redan i projektets inledningsfas klar för oss; dvs. tre av de kvinnor vi utbildat till samtalsledare samt två anställda inom organisationen. På plats träffade vi ytterligare en kvinna på organisationen som var kunnig kring kvinnor och barn i Indien, hon kom att bli vår sjätte intervjuperson. För att studien skulle bli genomförbar och inte alltför

omfattande valde vi att endast fokusera på Barnhemmet och människor involverade i arbetet där. De tre samtalsledarna har vi valt att intervjua i två omgångar. Det första intervjutillfället var efter introduktionsdagarna och det andra intervjutillfället ägde rum efter att samtalsledarna genomfört tre träffar med de unga kvinnorna på Barnhemmet. Totalt har vi genomfört 9 intervjuer.

Det har varit en del svårigheter med att hitta implementeringsteorier som är lämpliga för vår studie eftersom implementering ofta är nära sammankopplat med utvärdering. Det finns inte utrymme för oss att göra en utvärdering av processen utan vi fokuserar enbart på implementeringen och vi har därmed valt att avgränsa oss från utvärdering.

7.4. Bearbetning

Vi valde att använda oss av bandspelare under intervjuerna. Med bandspelare finns det en hel del fördelar, såsom att man kan lägga all sin koncentration på att föra intervjun samt lägga energi på att även fånga upp kroppsspråk och andra signaler (May, 2001). Efter att ha transkriberat intervjuerna kategoriserade vi datan utifrån våra frågeställningar genom våra teoretiska begrepp och modeller. Syftet med undersökningen var att möjliggöra för analys i ett senare skede. Efter transkriberingen kodade vi materialet utifrån olika teman, såsom implementering på olika samhällsnivåer, förståelse, förmåga och vilja. Efter kodningen bearbetade vi materialet och försökte hitta samband mellan de olika intervjuerna för att sedan sammanställa en löpande text. Vi har i analys och resultatet varvat med citat för att få beskrivningen så levande som möjligt.

7.5. Etiska principer och överväganden

De personer vi valt att intervjua hade vi sedan tidigare presenterat oss och vår uppsats för. De blev informerade om syftet med vår uppsats och vilken betydelse deras åsikter i intervjuerna hade. Vi informerade om att deras personuppgifter och platsen vi befann oss på skulle komma att anonymiseras. Vi har därför avidentifierat platsen i Indien och inte nämnt någon uppgiftslämnare vid namn. Vi informerade även om att det var högst frivilligt att delta i undersökningen. Vi har även fått samtycke från uppgiftslämnaren och i de fall det behövdes, deras föräldrar. Allt detta i enlighet med de forskningsetiska principer som Samhällsvetenskapliga forskningsrådet presenterat i "Forskningsetiska principer inom humanistiskt och samhällsvetenskaplig forskning" (1990).

Eftersom vi har arbetat med förberedelserna för denna studie under lång tid och därmed fått kunskaper om Indien och om barnkonventionen hade vi båda två en förförståelse, som vi funnit värdefull. När man ska göra en studie i ett annat land kan det dock vara av stort värde att göra en s.k. förstudie, att åka till destinationen för att studera förhållandena och minimera riskerna för misstag när forskningen är igång (Aspers, 2007). Vi har varken haft tid eller ekonomiska resurser till detta men har gjort allt vi kan för att vara så inlästa som möjligt på den kontext vi kom till.

Vi höll själva i introduktionen i implementeringens inledningsfas, detta kan påverka vår objektivitet. Att undersöka sig själv är inte möjligt. Därför var vi tydliga med vår roll från början och efter introduktionen för samtalsledarna tog vi ett steg tillbaka för att iaktta projektets utveckling och få en distans som möjliggjorde studien. Vi har funnit det viktigt att särskilja vår roll som utbildare och uppsatsskrivare. Att komma fram till resultat som är helt oberoende av forskarens egna föreställningar är svårt, men vi har haft detta i bakhuvudet under vår forskning och därmed arbetat mycket på att behålla objektiviteten (May, 2001).

Vi kommer som vita västerlänningar med våra värderingar och försöker implementera ett projekt baserat på barnkonventionen. Den har ratificerats i Indien men målgruppen för studien hade ingen tidigare kunskap om konventionen. Det kan givetvis leda till etiska problem. Vi var medvetna om detta och arbetade med att undvika ett paternalistisk förhållningssätt. Istället lade vi energi på att göra de blivande samtalsledarna som vi introducerade materialet för delaktiga och lät dem påverka materialet i viss utsträckning. Ett gott samarbete oss emellan var viktigt och vi strävade efter att klimatet skulle bli öppet.

Ett etiskt dilemma som vi upplevde under intervjuerna var att samtalsledarnas inte förde ett kritiskt resonemang kring materialet och projektet. Vår upplevelse var att den ojämna maktrelationen kan ha inneburit att samtalsledarna inte vågade kritisera oss. Frågor som; ”vad tyckte du var negativt med materialet?” Fick enbart positiva svar. De beskrev allt som mycket bra, viktigt och passande. Det kan vara så att de verkligen uppskattade materialet eller att de behövde tid att smälta intrycken då kunskapen var ny. Vad detta berodde på är svårt att säga men det är viktigt att reflektera och fundera över detta fenomen.

7.6. Arbetsfördelning

Vi har valt att samarbeta i så stor utsträckning som möjligt. Under förberedelserna för uppsatsen har vi delat jämnt på arbetsbördan. De personer vi har haft mailkontakt med för att förbereda vår ankomst till Indien har vi delat upp. När vi inledningsvis började skriva vår uppsats tog en av oss ansvaret att göra en litteraturundersökning via sökmotorerna. När insamlandet var klart gick vi igenom materialet tillsammans för att orientera oss. Vi har båda två läst stora delar av litteraturen, framför allt det vi funnit mycket stöd i. Några delar av litteraturen valde vi att dela upp och återberättade sedan för varandra vad som var relevant. Samtidigt som litteratursökningen pågick, började en av oss skriva på bakgrund och delar av inledningen. En av oss har haft mer ansvar för metoddelen medan den andra har haft mer ansvar för tidigare forskning och teori. Under vissa rubriker har vi inledningsvis samarbetat därefter arbetat på varsitt håll för att sedan gå igenom texten tillsammans. Inledning och problemformuleringen är delar som vi hela tiden arbetat tillsammans med. Vi har hållit i varannan intervju-session och transkriberat hälften av intervjuerna. Tillsammans har vi kodat intervjuerna och analyserat teman.

Vårt samarbete har fungerat bra och vi har kompletterat varandra på många sätt. Eftersom vårt arbete med denna uppsats stäcker sig ett år tillbaka i tiden har det varit många svängningar, men vi har båda två stöttat varandra när det har behövts.

8. Resultat och analys

I följande avsnitt kommer vi att redogöra för de resultat som vi kommit fram till efter bearbetning och analys av vårt intervjumaterial. De teman vi valt att dela in materialet i är: kontext, förståelse, förmåga, vilja samt implementering på olika samhällsnivåer.

Resultatredovisningen är sammanlänkad med den teoretiska ansats som vi tidigare presenterat i uppsatsen. Intervjuerna med samtalsledarna handlade huvudsakligen om förståelse, förmåga och vilja i förhållande till introduktion och implementering av projektet. Under intervjuer med de anställda fokuserade vi på den indiska kontexten, vilja i förhållande till projektet samt implementering på olika samhällsnivåer. För att vår process ska bli tydlig inleder vi med en tidslinje för att visa de olika steg vi tagit för att komma fram till ett resultat.

8.1. Genomförande

- 1. November 2009:** Vi får en idé om att implementera ett av Rädda Barnens projekt i Indien.
- 2. December 2009:** Kontakt etablerades i Indien.
- 3.** Kontexten i Indien har studerats parallellt med uppsatsförberedelserna för att kunna anpassa Lalitha materialet.
- 4. September 2010:** Lalitha materialet skickades till organisationen.
- 5. Den 1- 3 november 2010:** Tre dagars introduktion av materialet.
- 6. Den 4 november 2010:** Första intervjuomgången med de blivande samtalsledarna.
- 7. Den 8-11 november 2010:** Intervju med tre anställda inom organisationen.
- 8.** Vi tar ett steg tillbaka. Samtalsledarna tar nu över implementering av projektet genom samtalsgrupp på Barnhemmet.
- 9. Den 28 november 2010:** Andra intervjuomgången med samtalsledarna.

8.2. Kontext

Modell 1 illustrerar kontexten som en viktig faktor vilken i sin tur påverkar förståelse, förmåga och vilja (Vedung, 1998). Modellen definierar inte vilka specifika faktorer som har betydelse för implementering men nedan följer en beskrivning av de kontextuella faktorer som visats sig ha betydelse för implementeringen av Lalitha. Vi beskriver de ekonomiska klyftorna, kvinnans ställning samt barn i Indien.

8.2.1. Ekonomiska klyftor

Det indiska samhället präglas av ekonomiska klyftor vilket utgör ett stort problem (Arnö, 2010). Anställd 1 menar att de rika lever ett bra liv med bra mat att äta, bra kläder att bära, bra bostad att bo i. Vidare menar hon att det inte finns något hänsynstagande gentemot de som har det sämre i samhället:

The rich man never thinks about the poor people but he is always respected wherever he goes. He can achieve everything and anything with the power of money.

Anställd 1 menar att de fattiga arbetar mycket för låg lön och att de ofta har många barn att försörja. Anställd 2 bekräftar att de fattiga barnen har en svår situation. De får sällan utbildning utan måste istället arbeta för att familjen ska klara ekonomin. Ytterligare en aspekt som präglar den indiska kontexten är det påtagliga kastsystemet. Trots att lagen förbjuder diskriminering mot daliter, existerar fenomenet fortfarande.

8.2.2. Kvinnans ställning

Enligt samtliga intervjuer är det tydligt att Indien präglas av ett mansdominerat samhälle. Kvinnan har lägre ställning än mannen och det visar sig framförallt i hemmet men även i förhållande till utbildning (Algvere, 1999). Anställd 2 menar att förtrycket ofta är kopplat till traditioner och den indiska kulturen. Anställd 3 instämmer genom följande:

India societey is a very strong male's chauvinism society, women rarely never receives an opportunity to educate themselves.

Vidare beskrivs ett flertal exempel angående förtryck mot kvinnor och flickor av samtliga på organisationen.

When women get married a very large extent, almost 90% of the property is in the name of the man, father and then it's transferred to the son. In the India society girls have to be at home by six o'clock. This is called 'the India discipline' for the boys there are no such thing. They can do whatever they want whenever they want. When the girls come from school the mother ask the girl to sweep the house, to wash the dish, to clean the floors. She will ask her to cut the vegetables and to cook the food. But she will never ask the boy. (anställd 3)

Vidare beskriver de anställda en viktig aspekt, hemgiftssystemet, som kan sammanlänkas med förtryck av kvinnan. När en kvinna gifts bort är det tradition att hennes föräldrar ger en stor summa pengar i hemgift och därmed prioriteras inte hennes utbildningskostnad. Anställd 3 beskriver:

The girl's situation is a big problem also because of the dowry system. The parents have to save money for the dowry so they can't afford to pay for their education as well. So they will take the boy child to education but the girl child stays at home.

Även anställd 1 bekräftar genom:

No boy will marry a woman without money. In Tamil Nadu there is a lot of 'dowry death'. They say she committed suicide but it's not true.

Anställd 2 ger liknande version som ovanstående, hon påpekar att cirka 90 % av alla giftermål är arrangerade. Kvinnan får i princip aldrig välja sin man och om hon mot förmodan skulle vilja, väntar en kamp emot familjen. Om en kvinna väljer att inte gifta sig, blir hon automatiskt utstött av samhället.

In a marriage, if the man is unfaithful, drinking, beating she can't divorce. So sometimes the women commit suicide.

8.2.3. Barn i Indien

Anställd 3 menar att det finns mycket begränsad kunskap när det kommer till barnkonventionen och att konventionen i princip inte har något inflytande i det indiska samhället. Detta bekräftas även i den senast publicerade landrapporten om implementeringen av barnkonventionen i Indien (101110, www.unhchr.ch).

Actually I was not aware about the child rights at all, now I know a little. The child rights in India are not very good. (anställd 2)

Vidare menar anställd 2 att barns rättigheter är få och att de inte har något inflytande när det kommer till de val som skall göras i livet. Under intervjuerna med de anställda framkommer det att barns status är låg men att den ändå förbättrats för medelklassbarn. För fattiga barn i städerna och på landsbygden är livet ofta svårt.

Among the urban poor and the rural poor, the life for a child is very miserable. Miserable because of the life of being poor is very hard in India, the children are often forced to take a part time job. So they do their job and then go to school and quite a lot of the poor people drop out of school and goes in to the construction business or the textile business. (anställd 3)

Alla de anställda på organisationen menar att situationen är allra värst för flickor. Anställd 1 beskriver följande:

The girl child is often a victim, almost no parent's will think of education for the girl child. If a mother finds out that she is having a girl child directly she will abort. That's why the India government has forbidden scans to see the sex of the child. A girl child is almost never welcome in a family.

Liksom Algvere (1999) beskriver de anställda att diskriminering mot kvinnor är vanligt. Samtliga beskriver att flickor har en låg prioritet i familjen. För att exemplifiera blir de serverade mat sist. Det är dessutom vanligare att man skickar döttrarna istället för söner till arbete. Sammanfattningsvis har flickor låg prioritet när det kommer till alla aspekter i livet.

Anställd 2 talar om skillnaderna mellan flickor och pojkar, distinktionen könen emellan börjar redan vid födseln. Som vi nämnt tidigare har aborter av flickfoster varit ett problem.

It is a tradition that a girl is in the kitchen, she is like a chef. If she laugh loudly they tell her to be quite, 'don't laugh loudly'. But the boys can laugh very loud and do whatever they want.

Vidare beskriver hon:

The girl is inside cleaning, the boy is outside playing, the wife is cooking and the husband is reading the newspaper.

8.3. Förståelse, förmåga och vilja

För att en implementering ska bli lyckad, är det en del faktorer som måste existera. Vedung (1998) utgår som tidigare nämnts från tre begrepp, förståelse, förmåga och vilja. Nedan redovisas vårt resultat med utgångspunkt i dessa begrepp.

8.3.1. Förståelse

Med *förståelse* menar Vedung (1998) vikten av aktörens kännedom och innebörd av implementeringen. I nedanstående text fokuseras därför på samtalsledarna och målgruppens förståelse för projektets innehåll och dess implementering. Om det inte finns förståelse kommer det att påverka implementeringen och dess utfall.

Samtalsledare 2 uttrycker att projektet är användbart för barn i allmänhet. Hon menar att kunskap kring barns rättigheter är viktigt för att skapa medvetenhet. Samtliga anser att det är tack vare projektet som de fått kunskap om barns rättigheter. Samtalsledare 2 uppger:

Because of this project I am now able to know what the rights of the children are.

Samtalsledare 2 anser att projektet kan vara användbart vid preventivt arbete mot utnyttjande av barn, barnäktenskap samt barnarbete. Hon beskriver vidare att situationen för flickor är mycket svår och menar därmed att det är viktigt att utbilda kring barnkonventionen samt jämlikhet. Vidare förståelse för implementering kan tolkas genom följande citat:

The children don't know about their rights. If we teach them they will think 'why can't we express our feelings' and then the children can share their new knowledge with their friends, with their class, with their schoolmates. And in this way it can spread out.

Samtalsledare 3 uttrycker följande:

It's about life and development of the children so this project is very good.

Samtalsledare 2 uttrycker att barns rättigheter är viktiga då de blir förtryckta i det indiska samhället. Vidare menar samtalsledare 3 att barn står inför många utmaningar och att Lalitha kan vara användbart då det ger kunskap om deras rättigheter. Samtalsledare 1 beskriver att

hon inte hade någon tidigare kunskap kring barnkonventionen. Hon uttrycker att hon är glad för den nya kunskap som Lalitha medfört. Samtliga samtalsledare tar upp vikten av att lyfta jämlikhet, barns rättigheter samt artiklarna i barnkonventionen. Vidare anser de att ämnesområdena som materialet omfattas av är viktiga och relevanta. Samtalsledare 1 har en förståelse av implementeringens innebörd då hon uttrycker:

first we have to identify organizations and then go there to educate people and then they can create awareness in their working area. Slowly we can promote this.

Vidare uppfattar vi att samtalsledare 2 har en förståelse för implementeringen av projektet eftersom hon uttrycker:

First we will select a group of children. For the children we will teach about the rights of the children and also explain for them 'you are having these rights' so you can fight with them and get your rights. So first we will identify that group of the children, then we will teach them with the things that we have learned the last three days and also if I have any own ideas I will add that points also.

Samtalsledare 2 framhåller att genom undervisning i Lalitha får barnen kännedom om sina rättigheter och därmed kan de kämpa gentemot sina föräldrar. Samtalsledare 3 instämmer i att det är viktigt för barn i Indien att lära sig om sina rättigheter. Hon menar att det kan underlätta för deras utveckling genom att kunna säga ifrån när de blir felbehandlade.

If there is a family with two children, one boy and one girl, the parents will give more importance to the boy. They will give the boy good education but for the girl child, they won't allow her higher education because she is going to get married to another boy in another family. If she gets good education, she will earn the money to her husband and don't take care off father in law and mother in law. So the parents will give better education to the boy and discriminate the girl child. We have to teach gently about gender equality for the children, it is very important. (samtalsledare 3)

Vidare menar hon:

In India, the children are facing many problems, Lalitha can be useful to give important information about their rights.

Under andra intervjuomgången frågade vi samtalsledarna hur de uppfattade de unga kvinnornas förståelse av materialet. Lalitha upplevdes lättförståeligt och därmed lätt att delta i. Samtalsledare 1 och 2 beskriver att de unga kvinnorna förstod det mesta men att de vid oklarheter fick göra vissa förtydligande. Samtalsledarna ser att de unga kvinnorna förstår Lalithas budskap. Detta kan skönjas genom följande:

They said 'slowly we can tell our parent's. I have the right to education and I have rights'. Slowly they can use it. This is my rights. (samtalsledare 1)

Samtalsledare 3 uttrycker att det förekommer diskriminering i det indiska samhället men tack vare projektet lär de unga kvinnorna sig att inte diskriminera varandra.

Resultatet visar även att de anställda inom organisationen har en förståelse för implementeringen. Anställd 2 anser att många människor i Indien har en begränsad kunskap angående barns rättigheter. Hon menar vidare att introduceringen av barnkonventionen kommer ta tid att acceptera i samhället, men hennes förhoppning är att det kommer att antas i framtiden. Anställd 1 instämmer i att man har lite kunskap om barns rättigheter. Hon tror att om man hade haft förståelse kring barnkonventionen hade det inneburit mer frihet för barn. Anställd 2 uttrycker följande vilket kan tolkas som förståelse av implementeringens innebörd:

Many people don't know about children's rights. It's very less awareness. Also the schoolteachers don't know. Now the government has forbidden hitting children so I think this is the only thing they know about children's right, not anything else. We need to work more about that.

Vidare uttrycker anställd 2 en förståelse av projektet:

It's first now I think we should listen more of our children and respect our children because we have a children's home. We never beat but we don't listen that much. We have to listen to them.

Hon talar sedan om övertygelsen av de unga kvinnornas förståelse för projektet. Hon menar att de är mycket intresserade då det handlar om deras egna rättigheter vilka de inte är väl informerade om. Anställd 1 instämmer och menar att Lalitha har fått dem att öppna ögonen.

Utifrån Vedungs (1998) benämning av förståelse kan man genom ovanstående text utläsa att samtliga har en god kännedom och att de förstår projektets innebörd. Eftersom det finns en

god förståelse kommer det förmodligen påverka implementeringen och dess utfall i positiv riktning.

8.3.2. Förmåga

Den andra faktorn som kan påverka implementering är aktörens *förmåga* att utföra det som ska implementeras. Förmåga betyder i detta sammanhang resurs (Vedung, 1998). Resurs kan liknas vid kvalifikation, mottagaren måste vara kvalificerad för att implementeringen ska lyckas. Vi har gjort ett försök att tillgodose kvalifikationerna genom Lalitha materialet och tre introduktionsdagar. Vi kommer i nedanstående text att fokusera på materialet och introduktionsdagarna.

Samtliga samtalsledare anser att introduktionsdagarna är centrala för deras möjlighet att kunna ta till sig av materialet och sedan kunna genomföra projektet. Samtalsledare 1 uttrycker att hon inledningsvis inte kunde ta till sig av materialet men efter introduktionsdagarna blev det tydligare. Detta kan sammankopplas med Vedungs (1998) teori att utbildning kan vara en avgörande faktor. Samtalsledare 2 menar att hon efter introduktionen är införstådd med barns rättigheter, tidigare hade hon ingen kunskap kring barnkonventionen.

Som vi illustrerat i tidslinjen fick samtalsledarna materialet i förväg med avsikt att bekanta sig men även för att ansvariga inom organisationen skulle få möjlighet att översätta materialet. Samtalsledare 2 uttrycker att hon först hade svårt att ta till sig av materialet men att begripligheten ökat i och med översättningen. Hon menar vidare att det är först under utbildningsdagarna som hon kunde ta till sig av materialet och då väcktes intresset för Lalitha. Samtalsledare 1 instämmer i att förmågan att ta till sig ökat i och med introduktionsdagarna. Hon anser att det var lätt att begripa materialet i och med Lalithas pedagogik, vilket även de andra två samtalsledarna instämmer i. Pedagogiken anses vara viktig för att fånga Lalithas målgrupp.

Because of the examples and the exercises that are relevant for the subjects, it was easy. It's going to be easy for the smaller girls as well since you give the examples and the games as well. They don't want to sit and listen the whole day, with the games it's going to be good. (samtalsledare 1)

Samtalsledare 2 menar att hon har förmågan att ta till sig av materialet. Vi frågade om det kan vara svårt för de unga kvinnorna på Barnhemmet att ta till sig och då svarade hon:

The way of teaching is very important and if we use that kind of method they can easily understand. So that is not a problem. During the first meeting we have to understand the students, then we can find the method which suits them. After that they can easily understand.

Samtalsledare 3 uttrycker att hon hade svårt att ta till sig materialet när hon läste det första gången men att begripligheten ökade efter andra gången. Liksom samtalsledare 2 menar hon att det var först under utbildningsdagarna som hon verkligen hade förmågan att ta till sig av Lalithas budskap.

How are we going to manage when you are not here? How will we understand? But now I understand. First after class I understood the material best. It was good in relation to knowledge even if all the information was new for me. The knowledge is useful for me. (samtalsledare 3)

I texten ovan går det att utläsa att samtliga samtalsledare har haft förmågan att tillgodogöra sig det som ska implementeras. Vedung (1998) betonar vikten utbildning, vilket bekräftas i våra resultat. Ytterligare resurser som Vedung (1998) tar upp är ekonomi och tid. Vi har endast fått svar på dessa två punkter via informella samtal och det har då framkommit att tiden finns eftersom två av fem samtalsledare är anställda inom organisationen. Det kan antas att tiden för de andra tre samtalsledarna är något begränsad då de fortfarande läser på universitet. Dessa tre samtalsledare menar dock att detta inte är något problem då de avsatt söndagar för arbetet med Lalitha. Vi har diskuterat med organisationen angående finansiellt stöd och kommit fram till att de ska kontakta Save The Children i New Delhi men att vi även ska göra en förfrågan till Rädda Barnen i Sverige. Det är dock värt att nämna att Lalitha inte är ett kostsamt projekt då det bedrivs på ideell basis och utöver detta finns det inga kostsamma poster. Arbetet byggs istället på engagemang och behov.

8.3.3. Vilja

Den tredje faktorn som påverkar implementeringen är aktörernas *vilja*. Vilja kan förklaras som aktörernas egenintresse, inställning och attityd (Vedung, 1998).

Det finns en positiv inställning till projektet bland samtliga och samtalsledare 1 menar att det kan skapa medvetenhet. Samtalsledare 2 uttrycker även hon ett intresse för projektet samt dess användbarhet och relevans. Vidare anser hon att kunskap kring barns rättigheter är angeläget och kan endast se att projektet medfört positiva ting:

I am not able to know if there are any negative things, all the things are really positive only. The last three days, I have been able to learn about the rights of the children and all the other things so there is no negative thing.

Samtalsledare 2 visar ytterligare vilja genom följande citat:

When we were told that we suppose to have three classes of training, I thought 'they will teach and read the whole day. We have to take notes and like that'. But last three days, I don't know how they past because even after 5 minutes I didn't get bored. I didn't get tired because it is very interesting. I waited for what you would talk about next because in between you have games related to the subjects so it is very useful for me.

Vidare menar samtalsledare 2 att projektet behövs i Indien:

The parents don't listen to the children, what they express and what they want like that. They forces children to do all the work and sometimes the girls wants to study like social work, they maybe will force to study engineer. So if we teach the children they will be able to know about their rights and they can fight towards their parents so it is very needed. They don't allow the girl children to go out in evening but the boys do have more freedom. They can go anywhere and do anything. But the girl children are always in the home itself so we have to teach.

Samtalsledare 3 påvisar vilja genom en positiv inställning gentemot projektet. Hon uttrycker att hon inte hade tidigare kunskap om barnkonventionen men att hon nu anammat kunskapen. Vidare beskrivs att hon inledningsvis var orolig över de tre introduktionsdagarna. Rädslan var att det skulle vara tråkigt, att hon inte skulle förstå men efter den första timmen på introduktionen väcktes hennes intresse. Hon anser att projektet är väldigt användbart.

Utifrån följande citat kan man se att det finns en efterfrågan. Uttalat av samtalsledare 3 som arbetar på barnhemmet:

They are very interested to study about this. Because every night when I got back home, the children didn't sleep, they were waiting for her so that they also could learn. So they are also interested in this project.

Under intervjuomgång två uttryckte alla samtalsledare att de unga kvinnorna uppskattade samtalsgruppen väldigt mycket. De var väldigt intresserade av att lära sig om barns rättigheter.

Yes, very much. They didn't want to end the class. They wanted to continued, they didn't even want breaks. (samtalsledare 1)

Samtliga samtalsledare beskriver att de unga kvinnorna inledningsvis var blyga och hade svårt att uttrycka sig. De arbetade med att få alla delaktiga och aktiva, något som de upplever att de lyckades med.

First they felt shy but slowly all the girls participated during class... First she talked about the articles then I asked about it and they put their hand up and waved 'I answer.' So I think they participated very well. (samtalsledare 3)

Samtalsledarna är även eniga om att de unga kvinnorna tyckte att Lalithas innehåll var intressant och relevant. Det var ny kunskap och de upplevde att de unga kvinnorna var ivriga efter att få veta mer. Intresset för de första mötena har varit stort. Samtalsledare 2 beskriver:

They show very much interest. They wanted to have class the whole day. Some of the children walked for a long time to come here and some bicycled here for an hour.

Samtliga anställda på organisationen är väldigt positiva gentemot projektet. De menar att det är relevant och användbart samt att de behöver lära sig mer kring barns rättigheter.

Organisationen arbetar med många områden, men när det kommer till barns rättigheter har det varit bristfälligt och därmed uppskattar de projektet.

This is very essential for our country, I hope it will work. (anställd 2)

Anställd 1 instämmer genom följande:

Very suitable. Most appropriate. We are very happy that you came to work with the project for the children. We have not worked enough with the rights of the children.

Texten ovan tyder på en stark vilja hos samtliga. Vedung (1998) nämner att viljan kan liknas vid egenintressen, inställning och attityd. I ovanstående citat kan man utläsa att det finns en positiv inställning och attityd mot projektet, såväl från samtalsledarna som från de anställda

samt de unga kvinnorna. Dessutom framkommer det att det finns ett egenintresse att lära sig kring barns rättigheter.

Under den första intervjuomgången, uttryckte samtalsledarna ett behov av projektet. Man anser att målgruppen för projektet bör vara under 18 år men även att föräldrar och lärare behöver få kunskap kring barns rättigheter. Samtalsledare 1 uttrycker:

I feel this is very needed. Because of this project we are able to know about children's rights so it is very needed.

Man kan även utläsa att projektet kan skapa medvetenhet om barns rättigheter och därmed vara en hjälp för barn att kunna lösa problem som de möter. De anställda inom organisationen är eniga om att kunskapen kring barns rättigheter är bristfällig i Indien. De uttrycker att det finns ett behov och att man därmed måste arbeta mer med barns rättigheter. När vi frågade om barnkonventionens inflytande svarade anställd 2:

No influence. It needs some education for the parent's and the children and also the teachers.

Anställd 2 menar vidare att de behöver projektet Lalitha:

Yes defiantly, this is a very new topic. Child right's, it will defiantly benefit.

Anställd 1 menar att barns rättigheter är bortglömda i Indien och att de flesta är väldigt okunniga på området. Hon menar vidare att denna typ av projekt behövs då det handlar om empowerment till barn och kvinnor. Hon uttrycker följande:

You have to start with the children, today's children will be tomorrow's citizens.

Anställd 3 talar om att de anställda inom organisationen blev väldigt imponerade av projektet då de uttryckte att om de själva varit involverad i denna typ av projekt när de var yngre hade livet varit lättare för dem.

Guldbrandsson (2007) tar upp behov som en punkt i sin checklista och menar att det är en faktor som måste existera för att implementeringen ska bli lyckad. Om det inte finns ett behov kan det vara svårt för berörda aktörer att ta till sig av det som ska implementeras. Det råder ingen tvivel om att det finns ett behov av projektet, vilket kan sammanlänkas med dess vilja, och därmed förbättras förutsättningarna för en lyckad implementering.

8.4. Implementering på olika samhällsnivåer

Modell 2 (Wickenberg et al., 2009) illustrerar hur samhället kan delas upp i fyra nivåer och hur dessa ömsesidigt påverkar varandra. Modellen illustrerar även hur gräsrotsarbete kan sprida sig uppåt på högre nivåer i samhället. Vi har valt att arbeta på en gräsrotsnivå och det är också där vi valt att genomföra våra intervjuer.

Anställd 1 och 2 talar om svårigheten med arbete på en politisk nivå när det kommer till implementering av barnkonventionen. Anställd 2 talar om de stora korruptionsproblemen och menar att pengar styr makthavarna. Detta kan liknas vid Wickenbergs et al. (2009) illustration att implementering är komplext samt att de olika nivåerna påverkar varandra. Anställd 1 beskriver svårigheten med arbeta på en högre nivå på följande sätt:

You are going through the child, which is better. It's not easy in India to work in higher levels. You have to get permission from higher authorities and it will take years. They will say that you have to go to Chennai and get permission and so on, it's very hard. So the way you are going through the children, it's very good. Soon it will spread. So the next step should be the parents and the teachers and then it will spread more.

Anställd 3 menar att man måste arbeta på flera olika nivåer, både på gräsrotsnivå och på en statlig nivå. När han relaterar arbetet till organisationen menar han att de bedriver arbete på gräsrotsnivå men att de samtidigt har en skyldighet att arbeta på en statlig nivå. Wickenberg et al. (2009) fokuserar i sin studie främst på faktorer på lokal nivå, men menar att är felaktigt att helt bortse hur faktorer på andra nivåer påverkar. Han menar vidare att alla nivåer är sammanlänkade, påverkar och upprätthåller varandra. Anställd 1 uttrycker följande:

With all my heart I appreciate this type of project, the whole society and the whole nation will change, this is the beginning.

Ovanstående kan tolkas som att vi börjar på en gräsrotsnivå vilket förhoppningsvis kommer leda till att det sprider sig uppåt i samhället.

Inledningsvis var vi ovetandes kring huruvida projektet hade en framtid. Vi blev överrumplade av att samtliga uttryckte framtidsplaner för projektet. Under den första intervjuomgången uttryckte de vikten av att sprida den nya kunskapen vidare. Samtliga är överrens om att de vill koncentrera sig på de unga kvinnorna på Barnhemmet men att de

sedan sakteligen vill sprida det. Wickenberg et al. (2009) menar att implementering av barnkonventionen på lokal nivå inte stannar där utan tankesättet sprider sig, uppåt i samhället och till andra delar av landet, slutligen kan det även sprida sig till andra länder i världen.

First we have to identify those who need the project and give them awareness and it's also our responsibility to give the teachers awareness. They are a part of the children and so are the parents. (samtalsledare 3)

Anställd 3 redogör för organisationens planer angående spridning av projektet. Då organisationen samarbetar med sju skolor runtom Barnhemmet, ser han en stor möjlighet till framtida spridning i dessa skolor. Vidare uttrycker han att de samarbetar med ett universitet där de vill utbilda samtalsledare för projektet och där med nå ut till de sju skolorna. Han berättar även att varje skola har 700 elever och att de ska identifiera målgruppen unga kvinnor i åldern 13-17 år. De utarbetar nu en plan för fortsatt spridning och hoppas inom de två närmsta åren kunna nå ut till alla dessa sju skolor. Anställd 2 menar vidare att det finns närliggande byar kring Barnhemmet där behov av projektet finns:

These five girls will give training to 25 girls, so slowly we would like to conduct training to more people, so we want to multiply. We don't want to only do the training in the children's home we would also like to do the training in the villages. So we have to have village leaders. And then each village will have a local group and slowly it will multiply. So I think that in the next three or four years we will finish our villages, we work with 25 villages.

Vidare uttrycker hon följande:

The children are the future generation. If they are given education about their rights in the future there will be good for their children. It will be nice I think. It's relevant for the organization. We can implement. Definitely. That's my opinion.

Under andra intervjuomgången uttrycker samtalsledare 3 att hon skulle vilja utbilda sina klasskamrater så att de i sin tur kan hålla samtalsgrupper. Det framkommer även av samtalsledare 1 att det är viktigt att utbilda föräldrar och lärare i projektet eftersom det annars kan uppstå kollision mellan barn och föräldrar. Effekten kan bli att de inte får närvara i samtalsgruppen, hon menar att man måste gå försiktigt fram.

And it's also very important that we teach about Lalitha to the parents and the teacher. We want to educate more leaders as well. We are working with a university and there maybe we can educate more leaders. It should not be any problems, because we have very good relationship with the university. I will also teach Lalitha in my working village, many children will know about their rights and Lalitha.

Vidare uppger samtliga samtalsledare att de unga kvinnor som deltagit under mötena har frågat om de kan ta med sig sina vänner. Därav kan man dra slutsatsen att intresset och efterfrågan av projektet finns. Dessutom visar ovanstående text att ambitionerna för att sprida Lalitha är stora.

9. Avslutande diskussion

Det är många faktorer som ska existera och samverka för att en implementering ska komma till stånd (Vedung, 1998, Pressman & Wildavsky 1973). Vårt syfte med uppsatsen har varit att undersöka om det är möjligt att introducera och implementera ett svenskt projekt om unga kvinnors rättigheter i en indisk kontext. Nedan vill vi ge svar på våra frågeställningar: vilka hindrande och möjliggörande faktorer finns det i samband med introduktion och implementering av ett svenskt projekt i en indisk kontext? Inledningsvis presenterar vi möjliggörande faktorer för introduktion och implementering av projektet som vi genom analys kommit fram till för att sedan presentera hindrande faktorer.

Guldbrandsson (2007) beskriver implementering som en process och inte som en händelse. I vår tidslinje kan man utläsa att vi gått igenom liknande steg som Guldbrandsson presenterar för att möjliggöra implementering. Förberedelser och planering har varit en möjliggörande faktor för att vår introduktion och deras implementering kunnat genomföras på bästa sätt. Vi kom till Indien och introducerade projektet, implementeringen är vi själva inte delaktiga i utan ansvaret ligger nu i organisationens händer.

Guldbrandsson (2007) har som tidigare nämnts en checklista vilken presenterar viktiga aspekter att ha i åtanke för en lyckad implementering, denna lista har vi hela tiden haft i bakhuvudet. Det första som Guldbrandsson (2007) nämner är om det finns ett lokalt definierat behov. Vid den första kontakten med organisationen ställde vi denna fråga och responsen var att det fanns ett behov. Vidare ska den föreslagna metoden möta behoven, något som vi definitivt kan dra slutsatsen att det resulterat i. Metoden ska vara relevant, vilket vi kan se med tanke på Lalithas innehåll i förhållande till den kontext som råder. Guldbrandsson (2007) tar även upp om metoden är bättre än nuvarande metoder. Vi har inte kunnat se att det finns liknande metoder och därmed finns det inget att jämföra med. Ytterligare en aspekt är om metoden är förenlig med rådande värderingar och attityder. Metoden är i dagsläget inte förenlig med rådande värderingar och attityder men det är en av orsakerna till varför vi valt att genomföra introduktionen av projektet. Metoden är lätt att använda och har även varit lätt att testa i en liten skala. Vårt intryck är att det inte kommer vara särskilt svårt att fortsätta spridningen i en större skala. Vi har erfårit att det varit möjligt att anpassa projektet i ursprungsversionen till lokala förhållanden utan större förändringar. Det kan dock finnas eventuella risker med metoden. Med tanke på att kunskapen som metoden innefattar är ny,

kan detta bidra till kollision mellan de unga kvinnorna och deras föräldrar. Därför anser vi det av vikt att introducera projektet både för föräldrar och för lärare. Vi har erfart att det gått att uppnå snabba resultat i form av ökad kunskap och visat intresse. Det är svårt att veta om dessa erfarenheter kan generaliseras till andra områden. Användarna har involverats i ett tidigt skede vilket man kan utläsa i vår tidslinje, vi anser att detta varit av yttersta vikt och att det är en viktig faktor för vårt positiva resultat. Man kan inte säga att alla berörda har kunskap om metoden med tanke på att de unga kvinnornas föräldrar inte involverats. Det är dock en förhoppning från vår sida att organisationen kommer arbeta vidare med detta . Vi anser att det finns resurser i form av tid och personal det är dock tveksamt när det kommer till ekonomi. Uppföljning och feedback är i skrivandets stund något som vi arbetar för tillsammans med organisationen men även med Rädda Barnen i Sverige. Vi anser att introduktionen och implementeringen har motsvarat våra och organisationens förväntningar.

Vedung (1998) presenterar förståelse, förmåga och vilja som avgörande faktorer. Dessa går att återfinna hos samtliga i vår studie. Vedung (1998) ställer sig frågor som: Har aktörerna kunskap om och förstått innebörden av projektet? Kan och vill de göra verklighet av projektet? Vi kan dra slutsatsen av vår insamlade data att de nu har kunskap och förstår innebörden av implementeringen samt att de både kan och vill utföra projektet.

Pressman och Wildavsky (1973) presenterar sju hinder till varför implementering inte kan möjliggöras. De sju hinder som nämns är inget vi har fått svar på under intervjuerna men det har framkommit under informella samtal och vi anser svaren som viktiga då det kan vara faktorer som påverkar implementeringen i negativ bemärkelse.

Det första som Pressman och Wildavsky (1973) tar upp är det faktum att man föredrog andra projekt. Vi kan inte se att det finns liknande projekt som konkurrerar. Däremot har organisationen andra projekt och det kan därmed eventuellt förekomma tidbrist. Liknande slutsats kan man se när det kommer till parallella åtaganden. Vi har dock fått försäkrat att det inte råder tidsbrist och att projektet kommer kunna genomföras. Den tredje faktorn handlar om beroende av andra som inte upplevde projektet som särskilt viktigt. Vår upplevelse är att vi har fått en positiv respons från alla inblandande och att de anser det vara ytterst viktigt med projektet och dess budskap. Ytterligare en faktor handlar om svagt ledarskap och att organisationen inte var tillräckligt bra. Detta är viktigt att ha i åtanke då ansvaret ligger på en NGO som är beroende av andra aktörers finansiering. Skulle det råda finansiell brist kan organisationen behöva minska antalet anställda och därmed kan projektet falla. Mycket ansvar

ligger hos ledarna inom organisationen att fortsätta med utbildning kring barns rättigheter och även se till att projektet fortskrider. Projektet överensstämmer med indiska lagar och förordningar i teorin. Detta är något som vi funderat över och kan därmed utgöra hinder för de unga kvinnorna att utöva sina rättigheter. Vi har fått information om att man inte utbildar i barnkonventionen i skolan, man talar inte om det i hemmet och man talar inte om det inom organisationen. Att man inte talar om barnkonventionen i de verksamheter som berör barn ser vi som ett hinder. Den sista faktorn berör att man hade för lite makt. Som tidigare nämnts är organisationen beroende av andra aktörers finansiering och stöd och därmed kan man anta att de kan ha för lite makt i förhållande till organisationens ekonomi. De har dock mycket makt i förhållande till att de har kontakter som kan möjliggöra spridning för projektet.

Vedung (1998) talar om kontextens betydelse i förhållande till implementering. Vi har genom våra intervjuer upplevt att den indiska kontexten är den faktor som utgör det största hindret för implementeringen. De kontextuella faktorer som vi anser påverka är kvinnans låga ställning, delar av den indiska kulturen som är förtryckande, utbredd fattigdom vilket leder till stora klyftor i samhället, kastsystemet som leder till utanförskap, barns låga status och korruption på politisk nivå. Dessa faktorer kan i sin tur påverka förståelse, förmåga och vilja i negativ bemärkelse och därav implementeringen. Vi anser att samhällets strukturer håller tillbaka för att ny kunskap ska kunna växa och ta fäste i samhället.

Wickenbergs et al. (2009) modell visar både hindrande och möjliggörande faktorer vid spridning av barnkonventionen. Han påvisar en komplexitet där många faktorer påverkar varandra i samhället. Han menar att det inte bara är landets uppgift att implementera barnkonventionen, NGO:s kan även vara av stor betydelse. Vi har genom vår studie upplevt att det kan vara effektivt att arbeta på en gräsrotnivå, på detta sätt kan kunskapen spridas uppåt i samhället och till andra delar av landet. Vi har framförallt upplevt spridning till kringliggande byar.

Informationen sprider sig från familjer till andra och på så sätt vidareförs kunskapen på lokalnivå, så småningom når budskapet politiker och beslutsfattare genom media och andra informationskällor.

(Wickenberg et al, 2009)

Wickenberg et al. (2009) tar även upp att implementeringen är beroende av landets ekonomi, politik och kultur och som vi beskrivit tidigare kan dessa tre faktorer verka som hindrande i rådande sammanhang. Vi har arbetat på en lokal nivå men man måste fortfarande ta hänsyn till att det finns faktorer på andra nivåer som påverkar. Liksom Wickenberg et al. (2009) ser vi att alla nivåer är sammanlänkade, påverkar och upprätthåller varandra.

Genom denna uppsats hoppades vi komma ett steg närmare och bygga en bro mellan den svenska och indiska kulturen och det har väckts många frågor under resans gång. Det hade exempelvis varit önskvärt att se en utvärdering på implementeringen för att hela processen skulle vara komplett. Men denna undersökning kan förhoppningsvis bidra till en ökad förståelse för komplexiteten att introducera och implementera ett svenskt projekt i en indisk kontext.

10. Referenslista

Ahlbäck –Öberg Shirin & Rothstein Bo (2010). *Politik som organisation: förvaltningspolitikens grundproblem*. 4. uppl. Stockholm: SNS förlag.

Algvere Renata (1999) ”Human rights of women in India – The antidrowny Movement, NGOs and the state.” I Bartolomei Maria Luisa & Hydén Håkan (red.). *The implementation of human rights in a global world: recreating a cross-cultural and interdisciplinary approach*. Lund: Dept. of Sociology (Sociologiska institutionen), Univ.

Arnö Sophie (2010) ”Min flicka hann aldrig få något namn” och ”Indiens utmaning” *Barn 1*, sid 28-31 och sid 20-27.

Aspers Patrik (2007). *Etnografiska metoder: att förstå och förklara samtiden*. Malmö: Liber.

Beer Michael, Eisenstat Russell, Spector Bert (1990). “Why change projects don't produce change.” *Harvard Business Review*. Vol 68. Num 6. P 158-66.

Buse Kent, Mays Nicholas & Walt Gill (2005). *Making health policy*. Maidenhead: Open University Press.

Fixsen Dean L. (red.) (2005). *Implementation research: a synthesis of the literature*. Tampa, Florida: National Implementation Research Network Hill i Michael J. *Policyprocessen*. 1. uppl. Malmö: Liber.

Gotham Heather (2004) “Diffusion of mental health and substance abuse treatments: development, dissemination, and implementation” *Clin Psychol Sci & Pract*. Vol 11. Num 2. P 160-76.

Greenhalgh Trisha & Donaldson Liam (red.) (2005). *Diffusion of innovations in health service organisations: a systematic literature review*. London: BMJ.

Guldbrandsson Karin (2007). *Från nyhet till vardagsnytta: om implementeringens mödosamma konst: en forskningssammanställning*. Stockholm: Statens folkhälsoinstitut.

Hogwood B, Gunn L. (1997) “Why perfect implementation is unattainable.” I Hill Michael: *The Policy Process*. Hertfordshire: Prentice Hall/Harvester Wheatsheaf.

Kvale Steinar & Brinkmann Svend (2009). *Den kvalitativa forskningsintervjun*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur

Larsson Sam, Lilja John & Mannheimer Katarina (red.) (2005). *Forskningsmetoder i socialt arbete*. Lund: Studentlitteratur.

May Tim (2001). *Samhällsvetenskaplig forskning*. Lund: Studentlitteratur.

Meyer Alan, Goes James. (1998) Organizational assimilation of innovations: a multilevel contextual analysis. *Academy Management Journal*. Vol 3. Num 4. P 897-923.

Ostrom Elinor (2002). *Aid, incentives, and sustainability: an institutional analysis of development cooperation. Main report*. Stockholm: Sida.

Payne Malcolm (2008). *Modern teoribildning i socialt arbete*. 2., svenska utg. Stockholm: Natur & Kultur.

Pressman Jeffrey & Wildavsky Aaron (1973). *Implementation: how great expectations in Washington are dashed in Oakland; or, why it's amazing that federal projects work at all : this being a saga of the Economic development administration as told by two sympathetic observers who seek to build morals on a foundation of ruined hopes*. Berkeley: Univ. of California P.

Robinson Kerry, Driedger Michelle, Elliot Susan, Eyles John (2006) "Understanding Facilitators of and Barriers to Health Promotion Practice." *Health Promotion Practice*. Vol 7. Num 4. P 467-476.

Rädda Barnens ungdomsförbund (2006), *Ellen- handledning för samtalsledare*, Norrköping: Rädda Barnen.

Rädda Barnen (2010) "Om Rädda Barnen" (elektronisk), *Rädda Barnens officiella hemsida*, <www.rb.se> (2010-09-20).

Samhällsvetenskapliga forskningsrådet (1990) "Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning" (elektronisk), *Samhällsvetenskapliga forskningsrådets officiella hemsida*

<http://www.ibl.liu.se/student/bvg/filarkiv/1.77549/Forskningsetiska_principer_fix.pdf>
(2010-09-30).

Save the children India (2010) "About us" (elektronisk), *Save the children Indias officiella hemsida*, <www.savethechildren.in> (2010-09-29).

Svalorna, odaterat broschyrmaterial.

Svenning Conny (2005). *Metodboken: (samhällsvetenskaplig metod och metodutveckling) : (klassiska och nya metoder i IT-samhället)*. 4., omarb. uppl. Eslöv: Lorentz.

UNHCHR, Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights Geneva, Switzerland (1996-2001) "Concluding observations: India : India. 2004-02-26." (elektronisk), *United Nations Human Rights Website* <[http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/CRC.C.15.Add.228.En?Opendocument](http://www.unhchr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/CRC.C.15.Add.228.En?Opendocument)> (2010-11-10)

UNICEF (2010) "Barnkonventionen 18 år" (elektronisk), *UNICEF:s officiella hemsida*, <www.unicef.se> (2010-11-10).

Utrikesdepartementet (2009). *Barnkonventionen: FN:s konvention om barnets rättigheter*. Stockholm: UNICEF Sverige.

Vedung Evert (1998). *Utvärdering i politik och förvaltning*. 2., omarb. och utök. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Whitelaw Sandy, Martin Claudia, Kerr Ann, Wimbush Erica (2006) "An Evaluation of the Health Promoting Health Service Framework: the implementation of a settings based approach within the NHS in Scotland." *Health Promotion International* Vol 21 Num 2. P 136-144.

Wickenberg Per, Wångdahl Flinck Agneta, Leo Ulf, Rasmusson Bodil, Stenelo, Richard & Yebio Bereket (red.) (2009). *Taking Child Rights Seriously: Reflections on five years of an International Training Programme*. Lund University.

Yetton Philip, Sharma Rajeev, Southon Gray (1999) “Successful IS innovation: the contingent contributions of innovation characteristics and implementation process.” *Journal of Information Technology* Vol 14. Num 1. P 53-68.

10.1. Bilagor

Bilaga 1

KRITERIER FÖR IMPLEMENTERING – EN CHECKLISTA

Checklistan får kopieras och användas fritt.

Det finns lokalt definierade behov Ja Nej Vet inte

Behov: _____

Den föreslagna metoden kan möta behoven Ja Nej Vet inte

Metod: _____

Metoden är:

- relevant Ja Nej Vet inte
- bättre än nuvarande metoder Ja Nej Vet inte
- effektiv (evidensbaserad) Ja Nej Vet inte
- kostnadseffektiv Ja Nej Vet inte
- förenlig med rådande värderingar och attityder Ja Nej Vet inte
- lätt att använda Ja Nej Vet inte
- möjlig att testa i liten skala Ja Nej Vet inte
- möjlig att anpassa till lokala förhållanden utan att förändra de centrala komponenterna Ja Nej Vet inte

Eventuella risker med metoden kan hanteras Ja Nej Vet inte

Resultaten av metoden går snabbt att observera Ja Nej Vet inte

Kunskap om metoden kan generaliseras till andra områden Ja Nej Vet inte

Användarna har involverats i tidigt skede Ja Nej Vet inte

Alla berörda har kunskap om metoden och tillgång till fortlöpande stöd i det dagliga arbetet Ja Nej Vet inte

Det finns resurser i form av tid, pengar och personal Ja Nej Vet inte

Det finns en adekvat och långsiktig budget Ja Nej Vet inte

Det finns system för uppföljning och feedback Ja Nej Vet inte

Det finns en planering för överlämnande till ordinarie verksamhet Ja Nej Vet inte

Metodkomponenterna är definierade

Ja Nej Vet inte

Metoden utgörs av:

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Förväntade effekter: _____

Implementeringskomponenterna är definierade

Ja Nej Vet inte

Flera olika implementeringsinsatser kombineras
(t ex information, utbildning, praktisk träning,
coachning, återkoppling och möjlighet till konsultation)

Ja Nej Vet inte

Implementeringen utgörs av:

- _____
- _____
- _____
- _____
- _____

Förväntade effekter: _____

Bilaga 2

Intervjufrågor till samtalsledarna, tillfälle 1

- 1) What do you think about the project in general?
- 2) Can you describe what you think is positive and negative components about the project.
- 3) What were your expectations with this project?
- 4) How can the project be useful for children in India?
- 5) Do you think you need this project in India? If so/If not, why?
- 6) What did you think about the material in general?
- 7) Did you understand the material? If so/If not what was good what was not good?
- 8) If you put the material in relation to religion, is it suitable?
- 9) If you put it in relation to Culture is it suitable?
- 10) If you put it in relation to Age is it suitable?
- 11) If you put it in relation to Understanding is it suitable?
- 12) If you put it in relation to Knowledge is it suitable?
- 13) Is the knowledge in the material useful for you? If so/If not how come, in what way?
- 14) What do you think about the seven thematic areas in the material? Are they relevant for you?

Bilaga 3

Intervjufrågor till samtalsledarna, tillfälle 2

1. How do you think the children received the project in general?
2. Did you experience that the children appreciated the project? If so, how did it show? If not, how come?
3. How can the project be useful for children for the children in the orphanage? If so, how? If not, how come?
4. Were the children participating during the meetings? If so, how did it show? If not, how come?
5. What are your thoughts about the material in relation to the children? what was good what was not good?
6. What do you think about the methods in Lalitha, discussiongroups, in relation to the children?
7. If you put the material in relation to their age, is it suitable? If so, how did it show? If not, how come?
8. If you put the material in relation to their understanding, is it suitable? If so, how did it show? If not, how come?
9. If you put the material in relation to their knowledge, is it suitable? If so, how did it show? If not, how come?
10. Is the knowledge in the material useful for them? If so/If not how come, in what way?
11. What did they think about the thematic areas in the material so far? Are they relevant for them?
12. Did you experience that the girls were interested in this type of project? If so, how did it show? If not, how come

Bilaga 4

Intervjufrågor till anställda inom organisationen

1. Would you like to tell us about the gap between rich and poor people in India?
2. Would you like to tell us about women's status in India in general?
3. Would you like to tell us about children's status in India in general?
4. Would you like to tell us about the situation for exposed children in India?
5. Among the children, Is there any difference between boys and girls in India?
6. How familiar are the people in India with the convention of children's rights?
7. Does the convention of children's rights have any influence in India?
8. Has someone tried to introduce the convention of children's rights earlier in this organization?
9. How is the organizations attitude towards this kind of project?
10. Do you think that this project is suitable to the context in India? (Religion, Culture, Age, Maturation, Awareness, Knowledge)
11. Can you see that factors in society are affecting the ability to introduce a project like Lalitha in India? (Like political, organizational etc)
12. What do you think about the relevance of this project?
13. What do you think about the need of this project?
14. Do you think that the material is suitable for other ages than young girls? If so, if not, How come?
15. What are your thoughts according the content of the material?
16. Do you think that the method, discussion group, is suitable?
17. Do you think that this project have a future in India?